

F. t. beslutn. vedr. flertalsafgørelser i EU

slutning til de ideer, der ligger om at indføre flertalsafgørelser her«.

Ifølge Jyllands-Posten samme dag har – ud over Danmark – »kun Storbritannien ... også sagt nej til så radikale ændringer. Mens det danske nej skyldes frygt for, hvad man ser som anslag mod et velfungerende arbejdsmarked, begrundes det britiske nej med, at sådanne indgreb bliver for dyre for arbejdsgiverne og dermed koster arbejdspladser«.

Tirsdag den 14. marts siger Europa-Kommissionen i en erklæring, at den går ind for, at sager om social sikring fremover skal kunne besluttes ved flertalsafgørelser. Romano Prodi, formand for Europa-Kommissionen, og Europa-kommissæren for regeringskonferencen, Michel Barnier, siger i en fælles erklæring:

»Med et stigende antal medlemslande er EU nødt til at forbedre beslutningsprocessen. Kvalificerede flertalsafgørelser på skat og social sikring vil give en mere effektiv beslutningsproces forud for udvidelsen.«

Så det er temmelig klart, at det kun er et spørgsmål om tid, før der bliver indført flertalsafgørelser på disse områder.

Herhjemme siger Socialdemokratiets EU-ordfører og formand for Folketingets Europaudvalg, Claus Larsen-Jensen, til Politiken den 11. marts 2000:

»Vi ønsker, at der fortsat skal gælde en form for voret i forhold til afstemningsreglerne på arbejdsmarkedsområdet ... situationen er den, at vi i Danmark ikke for alvor har diskuteret, hvilke konsekvenser det vil få, hvis EU får mere indflydelse på social- og arbejdsmarkedsområdet. Og så længe det er tilfældet, er det halsløs gerning, hvis vi kaster os ud i et projekt, der i værste fald kan underminere den danske aftalemodel og velfærdsmodel.«

Den nye fødevarerminister, Ritt Bjerregaard, tror ikke rigtig på, at EU's stats- og regeringschefer kan enes om at røre ved velfærdspolitikken.

Men denne tro strækker sig dog ikke længere end til, at hun til Politiken den 11. marts siger: »Men jeg går ikke ud og garanterer eller lover, at der ikke sker noget på dette område. Jeg forklarer, hvordan konstruktionen er i EU og i de enkelte lande, og hvorfor jeg derfor tror, de ikke vil røre ved dette område.«

Arbejdsmarkedsforsker Carsten Strynø Jensen fra Københavns Universitet siger den 9. marts 2000 til Aktuelt, at nye afstemningsregler i EU på det arbejdsmarkedsområde vil føre til flere regler på arbejdsmarkedet, og det kan betyde fagforeningens endeligt. Strynø Jensen mener, at dette i sin yderste kon-

sekvens kan betyde, at et flertal i EU kan bestemme, at der skal laves fælles strejkeregler.

Det må være åbenlyst for enhver, at en egentlig EU-lovgivning på alle væsentlige områder af arbejdsmarkedet vil medføre en underminering af det danske faglige aftalesystem. Selv om dette med rette kan kritiseres på mange områder, er det dog at foretrække frem for en EU-lovgivning.

Arbejdsmarkedsforsker Jesper Due siger den 9. marts 2000 til Politiken: »Det vil få helt uoverskuelige konsekvenser for den danske måde at regulere forholdene på arbejdsmarkedet på. Der vil være åbnet en dør til en udvikling, som vil afvikle den danske model. Og hvis vi vurderer, at det danske system er bedre end lovgivning, så må vi stå fast.«

Dette er forslagsstillerne helt enige i. Derfor har vi stillet dette forslag til folketingsbeslutning. Vi er ganske klar over, at der p.t. kun foreligger forslag på områderne til regeringskonferencen. Men som citaterne ovenfor klart illustrerer, er det et meget stort flertal af EU-landene, som går ind for dette. Og vi har jo tidligere oplevet, at siddende danske regeringer ikke har holdt fast ved deres løfter til vælgerne om, at nu kommer der ikke mere union – løfter om, at EU ikke kommer til at lovgive for det sociale og arbejdsmarkeds-mæssige område.

Ud over arbejdsmarkedet arbejder Europa-Kommissionen jo også med EU-forslag om pension, efterløn og børnepenge til ikke-danskere, og hvis der vedtages flertalsafgørelser, vil sådanne regler kunne indføres imod dansk ønske om få år.

Her op til folkeafstemningen om euro-undtagelsen den 28. september ville det derfor være godt, at Folketinget – herunder regeringspartierne – vedtager denne beslutning for at markere, at de mener det alvorligt med forsikringerne til den danske befolkning om, at man ikke vil acceptere, at der bliver lavet EU-lovgivning på disse områder med flertalsafgørelser.

Specielt når vi kan læse, at S-ordføreren, Claus Larsen-Jensen, til Politiken den 10. marts 2000 kan sige: »Jeg er ret ligeglad med, hvad der blev sagt i 1998. Det afgørende er, at euroen er sat i gang, de andre EU-lande er med, og Grækenland har netop besluttet at ansøge om at komme med. Det afgørende er, om vi som danskere er bedst tjent ved at være med eller ej.«

Dette sagt i en kommentar til, hvad Socialdemokratiet sagde – lovede – op til folkeafstemningen om Amsterdamtraktaten den 28. maj 1998, hvor bl.a. statsministeren sagde, at nu kommer der ikke mere union, og hvor S-næstformanden Ole Stavang sagde, at en folkeafstemning om de danske forbehold bliver ikke aktuel de næste fire år.